

Република Србија

Општина Лајковац

МЗ Боговађа

Бр. 06/2013

30.10.2013.

mzbogovadja@gmail.com

КОМЕСАРИЈАТ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И МИГРАЦИЈЕ

- КОМЕСАРУ -

Предмет: Позив за решавање проблема тражиоца азила у Боговађи

Поштовани господине Цуцић,

Одлуком Владе Републике Србије 05 број 02-3732/2011, објекат одмаралишта Црвеног Крста у Боговађи је стављен у функцију Центра за азил ради обезбеђивања смештаја и основних животних услова лицима која траже азил до доношења коначне одлуке о захтеву за азил. Први тражиоци азила у објекат су смештени 20. јуна 2011. године. Смештајни капацитет Центра у Боговађи је 150 особа, али је веома чест случај да их има и до 230, па и више, што отежава услове боравка у Центру, пре свега у погледу смештаја и хигијенских услова. Осим тражиоца азила смештених у Центру, у сваком тренутку се у Боговађи налази између 30 и 200 миграната за које нема места у Центру. Ове особе се упућују у Боговађу од стране Полицијске управе Ваљево. Људи који су ван Центра немају смештај и спавају у шуми, друштвеним објектима, викендицама (које нису напуштене, само су викенд куће и као што њихов назив каже – нису за стални боравак), степеништу школе, измештеној трафо станици, гробљу, па чак и у напуштеној септичкој јами која се налази у оквиру Центра. Тренутно има око 9 локација на којима мигранти спавају, а број викендица у овом тренутку није утврђен. Осим проблема смештаја, мигранти имају проблем и са исхраном јер им храна није обезбеђена, а најчешће немају или имају ограничена новчана средства за куповину хране. Још један проблем који се јавља је и неадекватна гардероба и обућа коју поседују, па се прошле године у децембру десило да су четворица младића примљена на хоспитално лечење услед промрзлина. Такође, тражиоци азила ван Центра се не подвргавају здравственим прегледима, тако да је непознато да ли пате од неких болести.

Поред проблема са којима се суочавају тражиоци азила, ту су и проблеми са којима се суочавају становници Боговађе. Осим сталних упада миграната у поседе становништва, при чему мислимо на обијање викендица и друштвених зграда, у којима се неретко врши нужда на патосима, узимају се залихе хране, злоупотребљава се телефон, ломе намештај да би се положила ватра; улажење у њиве и дворишта како би се обрали усеви (кукуруз, воће, ораси и сл.), украли ситна стока (перад, овце и сл.), ломиле кошнице да би се положила ватра, обијале шупе и узимала дрва за огрев,

истакала вода из цистерни, код мештана постоји и оправдани страх од тропских и болести прљавих руку (већ смо напоменули да мигранти ван центра не подлежу обавезним прегледима и да услед недостатка смештаја немају могућност употребе текуће воде за прање руку и умивање јер је једина јавна чесма у Боговађи ван функције); злоупотребе алкохола јер је већина ненавикла на алкохол и дешава се да се у ноћним сатима групе пијаних миграната крећу регионалним путем Жупањац-Боговађа-Дивчибаре што угрожава безбедност саобраћаја и самих мештана; позиција највећег војног складишта муниције у Србији које се налази баш у Боговађи, што само по себи представља безбедносну претњу, а чести су и звуци слични пуцњевима који узнемиравају локално становништво; неосветљеност улице у којој се налази Центар, и околних улица и непостојање путоказа за Центар, па се дешава да мигранти у ноћним часовима залутају, што и за њих и за становништво представља својеврсан стрес. Посебан проблем представља смеће којег има по целом селу, а посебно у делу око школе, месне канцеларије, амбуланте, поште и дечијег игралишта, где се тражиоци азила окупљају. Још један проблем који се јавља је бахато понашање таксиста, како легалних, тако и нелегалних који и поред молби становника у околини Центра да не галаме у време одмора и не ломе ограду, као и да се не паркирају на приватном поседу, и даље настављају са таквим понашањем и чак прете мештанима. Када се сви горе наведени проблеми пријаве полицији, њихова реакција је веома млака, најчешће саветују грађане да се закључају у својим кућама, говоре како они нису једини којима се то дешава, а најчешће и нема реакције.

Осим Боговађе, овај проблем директно погађа и становнике осталих села: Врачевић и Доњи Лајковац, а индиректно и остала села у околини.

Ми, мештани Боговађе захтевамо хитан смештај тражиоца азила који се налазе ван Центра што подразумева адекватан смештај, исхрану, обућу и одећу, као и здравствену заштиту. Такође, тражимо хитно проналажење локације за изградњу адекватног смештаја капацитета 400-500 места за чије намене су већ обезбеђена средства, како је више пута наведено у средствима јавног информисања. Као последње, мештани Боговађе сматрају да је привремени карактер Центра већ превише дуго у тој функцији и да би требало да врати своју стару функцију Одмаралишта за децу и омладину, те у том смислу захтевамо затварање Центра за азил и поновно отварање Одмаралишта за децу и омладину.

Како бисмо осигурали да се наш глас чује, за почетак ћемо организовати миран протест упозорења 09. новембра 2013. године у Боговађи, о чему ће бити обавештени сви локални и национални медији, а наши наредни кораци ће бити у складу са реакцијама надлежних.

С поштовањем,

Драгана Лончар

Председница МЗ Боговађа

Допис доставити:

Председнику Општине Лајковац



Председнику Скупштине општине Лајковац

Комесаријату за избеглице и миграције

Влади Републике Србије

Првом потпредседнику Владе

Председнику Републике Србије

Председнику Народне Скупштине Републике Србије

Министарству унутрашњих послова

Министарству рада и социјалне политике

Министарству одбране

Безбедносно-информативној агенцији

Заштитнику грађана

Црвеном крсту Србије

Високом комесаријату УН за избеглице (УНХЦР)

Делегацији Европске Уније у Републици Србији

Организацији за европску безбедност и сарадњу (ОЕБС)